

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงการจัดการกระบวนการผลศึกษาในโรงเรียนอนุบาล ในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนอนุบาลในกรุงเทพมหานคร แบ่งเป็นผู้บริหาร ๕๐ คน ครูผู้สอน ๕๐ คน รวมจำนวน ๑๐๐ คน จาก ๕๐ โรงเรียน ได้รับแบบสอบถามคืนมาครบทุกฉบับคิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ โดยใช้วิธีคำนวณหาค่าร้อยละ มีขั้วนิยม เลขคณิต ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน และทดสอบความมีนัยสำคัญของขั้วนิยม เลขคณิต โดยการทดสอบหาค่า "ที" (t-test)

สรุปผลการวิจัย

๑. ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

๑.๑ ผู้บริหาร

ผู้บริหารในโรงเรียนอนุบาลในกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ร้อยละ ๗๗.๕๐ เป็นเพศหญิง มีวุฒิการศึกษาร้อยละ ๓๒.๕๐ อยู่ในระดับปริญญาตรีศึกษาริชาเอกทางสังคมศึกษามากที่สุดร้อยละ ๓๐.๐๐ มีประสบการณ์ในการเป็นครูส่วนมากอยู่ระหว่าง ๕-๑๐ ปี ระดับอายุส่วนใหญ่ร้อยละ ๓๐.๐๐ อยู่ระหว่าง ๔๖-๕๐ ปี ผู้บริหารส่วนใหญ่ร้อยละ ๗๐.๐๐ ไม่ต้องทำการสอน และส่วนใหญ่ร้อยละ ๕๐.๐๐ เคยผ่านการอบรมการสอนในระดับชั้นอนุบาลมาก่อน

๑.๒ ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา

ร้อยละ ๕๐.๐๐ เป็นเพศหญิง ส่วนใหญ่คือร้อยละ ๗๕.๐๐ มีอายุระหว่าง ๒๐-๓๐ ปี ครูส่วนใหญ่ร้อยละ ๔๕.๐๐ มีวุฒิระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า ส่วนใหญ่จะทำหน้าที่เป็นครูประจำชั้น เคยผ่านการอบรมการสอนในระดับชั้นอนุบาลมาแล้วร้อยละ ๕๗.๕๐ และส่วนใหญ่ร้อยละ ๖๒.๕๐ มีประสบการณ์ในการเป็นครูอยู่ระหว่าง ๑-๕ ปี

๒. กิจกรรมพลศึกษาที่จัดในโรงเรียน

โรงเรียนส่วนใหญ่จัดสอนในเรื่องทักษะการเคลื่อนไหวร่างกาย เช่น การเดิน การวิ่ง การเดินตามจังหวะ การกระโดด การเคลื่อนไหวที่ซับซ้อน พลศึกษาประกอบ เช่น การขว้างบอล การโยนรับบอล ทักษะเบื้องต้นในการเลี้ยงลูกบอล ทักษะเบื้องต้นในการเตะลูกบอล การปั่นปายท้อยโหน นอกจากนั้นมีการแข่งขัน ทั้งประเภทบุคคลและประเภททีมทั้งในและนอกเวลาเรียน การปล่อยให้เล่นอย่างอิสระ เกมประเภทต่าง ๆ

วัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมพลศึกษาในชั้นอนุบาลนั้น เพื่อให้เด็กเกิดความสุขสนุกสนาน เพื่อให้มีสมรรถภาพทางกายที่แข็งแรงสมบูรณ์และเป็นการเตรียมร่างกายและจิตใจให้พร้อมที่จะเรียนชั้นประถมศึกษา

ด้านการเรียนการสอน ส่วนมากเด็กจะแต่งชุดนักเรียนลงเรียนพลศึกษา และครูผู้สอนส่วนมากก็ไม่ได้แต่งชุดกีฬาลงทำการสอน ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่เป็นครูประจำชั้น สอนโดยใช้วิธีสาธิตให้ดูแล้วให้เด็กทำตามควบคู่ไปกับการเรียนปนเล่น กิจกรรมเด็กชอบมากคือ กิจกรรมที่มีการแข่งขันและสนุกสนาน

ใน ๑ สัปดาห์เด็กจะได้เรียนพลศึกษาประมาณ ๒-๓ คาบ ๆ ละประมาณ ๒๐-๓๐ นาที ขณะเรียนมีการแบ่งกลุ่มนักเรียน โดยการแบ่งเป็นสี่แล้วให้เรียงแถวตามสีของตัวเอง อายุของนักเรียนส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง ๓-๖ ปี

๓. เปรียบเทียบปัญหาในด้านต่าง ๆ จากความคิดเห็นของครูพลศึกษาและผู้บริหารในการจัดการเรียนการสอน ในโรงเรียนอนุบาลในกรุงเทพมหานคร

๓.๑ ด้านการเรียนการสอน

พบว่าครูผู้สอนประสบปัญหายากในเรื่อง การขาดแคลนแหล่งวิชาที่จะค้นคว้าและขาดเงินสนับสนุนในการจัดกิจกรรม พลศึกษาเป็นพิเศษ ส่วนมีบุคลากรในเรื่องอื่น ๆ อยู่ในระดับน้อย

ผู้บริหารส่วนใหญ่ประสบปัญหาในระดับน้อยที่สุดทุกรายการ

ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาและผู้บริหารมีความคิดเห็นเรื่องปัญหาในการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ ในด้านต่อไปนี้คือ

- ขาดหนังสือและตำราที่จำเป็นประกอบการสอน
- ขาดการส่งเสริมในการศึกษาอบรมในรายวิชาที่สอน
- จัดกิจกรรมที่เหมาะสมให้เด็กไม่ได้เพราะขาดอุปกรณ์
- ขาดแคลนแหล่งวิชาที่จะค้นคว้า
- ขาดการนิเทศจากศึกษานิเทศก์

๓.๒ ด้านอุปกรณ์สถานที่

ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาประสบปัญหาเกี่ยวกับเรื่องอุปกรณ์สถานที่ ไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน และสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายนักเรียนไม่มี นอกเหนือจากนี้ครูประสบปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ผู้บริหารส่วนใหญ่ประสบปัญหาน้อยที่สุดในทุกรายการ

ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาและผู้บริหารมีความคิดเห็นเรื่องปัญหาด้านอุปกรณ์สถานที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ ในแทบทุกรายการ ยกเว้นในเรื่องสถานที่ฝึกกิจกรรมกลางแจ้งยังไม่เพียงพอและเหมาะสม

๓.๓ ด้านบุคลากร

ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาประสบปัญหาเกี่ยวกับเรื่องบุคลากรทางพลศึกษา มีจำนวนไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน บุคลากรทางพลศึกษาไม่มีวิชาวินยศาสตร์ และขาดการนิเทศจากศึกษานิเทศก์ ในด้านอื่น ๆ นั้น ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาประสบปัญหาโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย

ผู้บริหารส่วนใหญ่ประสบปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุดทุกรายการ

ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาและผู้บริหารมีความคิดเห็นเรื่องปัญหาด้านบุคลากรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ ในแทบทุกรายการ ยกเว้นด้านครูอื่น ๆ อีก ๑ ชั่วโมง พลศึกษาไปทำกิจกรรมอื่น

๓.๔ ด้านตัวนักเรียน

ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาส่วนมากมีปัญหาด้านตัวนักเรียนโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยทุกรายการ

ผู้บริหารประสบปัญหาด้านตัวนักเรียนโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุดในทุกรายการ

ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาและผู้บริหารมีความคิดเห็นเรื่องปัญหาด้านตัวนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ ในแทบทุกรายการ ยกเว้นในเรื่องนักเรียนมักจะขาดเรียนชั่วโมงพลศึกษา

๔. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ผู้บริหารและครูพลศึกษาได้เสนอแนะความคิดเห็นไว้ดังนี้

๔.๑ กิจกรรมพลศึกษาที่จัดให้เด็กอนุบาล ควรเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมความเจริญเติบโต พัฒนาการของเด็ก ทักษะเบื้องต้นทางการเคลื่อนไหวร่างกาย พัฒนาการด้านสังคม อารมณ์ และจิตใจควบคู่กันไป

๔.๒ เด็กที่เรียนชั้นอนุบาลควรมีอายุระหว่าง ๓-๖ ปี ให้เรียนห้องละ ๒๐-๓๐ คน ควรเรียนพลศึกษาสัปดาห์ละ ๓ คาบ ๆ ละ ๒๐-๓๐ นาที

๔.๓ ควรปรับปรุงเรื่องอุปกรณ์สถานที่ บุคลากร และกิจกรรมที่สอนใหม่ และควรให้เด็กทุกคนเรียนชั้นอนุบาล โดยมีหลักสูตรการอนุบาลแห่งชาติ เพื่อให้เด็กทุกคนมีความพร้อมที่จะเรียนในระดับประถมศึกษาเหมือน ๆ กัน

๔.๔ ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาสำหรับชั้นอนุบาลควรมีวุฒิปริญญา ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่า มีพื้นความรู้ทางจิตวิทยาเด็กและพลศึกษา ทั้งยังต้องรักเด็ก และอารมณ์ดี

๔.๕ ผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ก่อการได้รับการอบรมสัมมนาทางการสอนวิชาพลศึกษาสำหรับชั้นอนุบาล โดยระบุให้กรมพลศึกษาเป็นผู้จัดการอบรม

บทสรุปผลการวิจัย

๑. ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

๑.๑ ข้อมูลส่วนตัวของผู้บริหาร

ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนอนุบาลในกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรี ศึกษาวิชาเอกมาทางสังคมศึกษา ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง ๔๖-๕๐ ปี มีประสบการณ์ในการเป็นครูประมาณ ๕-๑๐ ปี และไม่ต้องทำการสอนวิชาใด ๆ เลย ส่วนใหญ่เคยผ่านการอบรมวิธีการสอนเด็กระดับอนุบาลมาแล้ว

จากผลของการวิจัยครั้งนี้เห็นได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนอนุบาลในกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าผู้หญิงให้ความสนใจเรื่องเด็กอนุบาลมากกว่าผู้ชาย ผู้บริหารโรงเรียนอนุบาลส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทางสังคมศึกษา ซึ่งอาจจะไม่เหมาะสมกับการบริหารโรงเรียนอนุบาล เพราะผู้บริหารโรงเรียนอนุบาลควรจะมีวุฒิทางอนุบาลด้วย ย่อมสามารถบริหารงานได้ตรงเป้าหมายในการเรียนการสอนระดับอนุบาลมากกว่าที่จะมีวุฒิทางการศึกษาด้านอื่น เพราะเด็กระดับอนุบาลนี้ยังต้องการผู้คอยชี้แนะ และผู้เข้าใจคอยเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด ในการให้การอบรมแนะนำ สั่งสอน หรือคอยให้ความช่วยเหลือเด็กเท่าที่จำเป็น

๑.๒ ข้อมูลส่วนตัวของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา

ผลการวิจัยพบว่าครูผู้สอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง ๒๐-๓๐ ปี ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า ไม่มีพื้นความรู้ทางพลศึกษาหรืออนุบาลมาก่อน แต่เคยได้รับการอบรมวิธีการสอนวิชาการทั่วไปสำหรับเด็กอนุบาล มีประสบการณ์ในการเป็นครูส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง ๑-๕ ปี

ในเรื่องนี้มีผู้ทำการวิจัย ซึ่งผลของการวิจัยมีผลกระทบต่อการสอนในระดับอนุบาล ดังผลงานการวิจัยของ พี. เจ. ซิลเวสเตอร์ (P.J. Silvester) ที่พบว่า "ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีหลัก และวิธีสอนมักจะปล่อยให้เด็กเรียนเล่นตามลำพัง ทำให้เด็กเรียนไม่พบกับความสำเร็จดังที่ควรจะเป็น"^๑

ผู้วิจัยเห็นว่าในระดับชั้นอนุบาลนี้ นักเรียนยังเป็นเด็กที่เล็กมาก กิจกรรมพลศึกษาเป็นกิจกรรมที่ใช้การเคลื่อนไหวร่างกายเป็นสื่ออยู่แล้ว ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาสมควรจะมีพื้นความรู้ทางพลศึกษาอยู่บ้าง หากเป็นครูประจำชั้นทำการสอนวิชาพลศึกษาควรให้การอบรมหลักและวิธีการสอนพลศึกษาที่ถูกต้องสำหรับเด็กเล็กมาก่อน เพราะเป็นการป้องกันอันตรายอันอาจจะเกิดขึ้นกับเด็กเมื่อใดก็ได้ ทั้งยังเป็นการลดอัตราการเกิดอุบัติเหตุไปในตัว และยังถ้าได้ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษาทำการสอนเลยจะเป็นการดียิ่งขึ้นไป โดยให้ครูผู้สอนวิชาพลศึกษารับผิดชอบในการสอนกิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหวร่างกาย และระเบียบวินัยโดยเฉพาะ เช่น การเข้าแถวเคารพธงชาติในตอนเช้า การเข้าคิวเพื่อรับถาดอาหารหรืออื่น ๆ เป็นต้น ส่วนวิชาการอื่น ๆ นั้นให้ครูประจำชั้นทำหน้าที่สอนไปโดยปกติที่เคยปฏิบัติมา

๒. ลักษณะของกิจกรรมพลศึกษาที่จัดในโรงเรียนอนุบาล

ผลการวิจัยพบว่ากิจกรรมพลศึกษาที่จัดในโรงเรียนอนุบาลส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมง่าย ๆ เพื่อให้เด็กสามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ตามความเหมาะสมกับวัยช่วงระหว่าง ๓-๖ ปี กิจกรรมที่จัดมีทักษะเบื้องต้นทางการเคลื่อนไหวร่างกาย เช่น การเดิน การวิ่ง การเดินตามจังหวะ การกระโดด การเขย่งเท้า การวิ่งกระโดดลอดเชือก

^๑P.J. Silvester, "Attitude of Physical Education in the Primary School," Physical Educator, 61: 83 (July, 1969), P.P. 32-36.

กิจกรรมการเคลื่อนไหวที่มีอุปกรณ์พลศึกษาประกอบที่จัดได้แก่ การโยนรับลูกบอล การขว้างลูกบอลหรือวัสดุอื่น ๆ แทนลูกบอล การเตะบอล การเลี้ยงบอลไปข้างหน้าทั้งมือและเท้า การปล่อยให้เล่นอย่างอิสระ การเล่นกีฬาเป็นทีมแบบง่าย ๆ ที่ไม่มีกฎ กติกา ซับซ้อนมาก โดยจัดให้แข่งขันกันทั้งประเภทเดี่ยวและประเภททีม ขนาดของอุปกรณ์ในการเล่น เช่น สนาม ประตู ลูกบอล จะย่อให้เล็กลงเพื่อความเหมาะสมกับเด็ก

วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียนอนุบาลเน้นเรื่องความสนุกสนาน เพิ่มพูนสมรรถภาพทางกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ให้เด็กมีความพร้อมที่จะเข้าเรียนชั้นประถมศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของศุภลักษณ์ วสันตวิวงศ์ ซึ่งพบว่า "การเรียนการสอนในระดับชั้นอนุบาลนั้นโรงเรียนส่วนใหญ่จัดเพื่อเตรียมความพร้อมด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ให้แก่เด็ก เพื่อให้สามารถเผชิญกับเหตุการณ์ในวันข้างหน้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ"^๑

ใน ๑ สัปดาห์เด็กจะได้เรียนพลศึกษาประมาณ ๒-๓ คาบ ๆ ละประมาณ ๒๐-๓๐ นาที ในขณะที่เรียนมีการแบ่งกลุ่มให้นักเรียนโดยการแบ่งเป็นสี่แล้วให้นักเรียนเข้าแถวตามสีของตน ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่แล้วคือครูประจำชั้น ในการเรียนทั้งครูและนักเรียนมิได้แต่งชุดพลศึกษา วิธีสอนส่วนใหญ่ใช้แบบสาธิตให้ดูแล้วให้นักเรียนทำตาม บางครั้งเป็นแบบเรียนเล่น กิจกรรมพลศึกษาที่เด็กชอบมากคือกิจกรรมที่มีการแข่งขัน และกิจกรรมที่สนุกสนาน

ผู้วิจัยมีความคิดเห็นในเรื่องนี้ว่า เนื่องจากเด็กในระดับอนุบาลนี้ยังเป็นเด็กที่เล็กมาก กิจกรรมที่จัดให้เด็กจึงเป็นกิจกรรมง่าย ๆ ดังผลการวิจัยเสนอไว้ ส่วนการจัดอุปกรณ์ให้เด็กนั้น เหตุที่ต้องใช้อุปกรณ์ที่ต้องย่อขนาดลงเพราะว่า เด็กจะได้มีความคล่องตัวในการร่วมกิจกรรม เช่น ถ้าเป็นการเล่นฟุตบอล หากใช้สนามใหญ่เท่ากับขนาดปกติ เด็กจะ

^๑ศุภลักษณ์ วสันตวิวงศ์, "การเปรียบเทียบการจัดและดำเนินงานระหว่างโรงเรียนอนุบาลของเอกชน และโรงเรียนอนุบาลของรัฐ," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๔), หน้า ๔๔.

เห็นว่ากว้างมากไม่สามารถจะเล่นได้ดี ลูกบอลที่ใช้ถ้าใช้ขนาดเท่าปกติจะใหญ่และมีน้ำหนักมากเกินกว่าที่เด็กเล็ก ๆ จะเล่นได้ กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดให้เด็กจึงควรคำนึงความเหมาะสมในทุก ๆ ด้านไว้ด้วย

โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมทางพลศึกษาสามารถสร้างความพร้อมให้เด็กได้ครบทุกด้าน ทั้งร่างกายและสติปัญญา เด็กจะเป็นคนมีระเบียบ ขยัน ซื่อสัตย์ หรือจะมีพฤติกรรมเป็นอย่างไรหนึ่งอย่างใด ช่วงนี้จะเป็นช่วงที่เด็กรับและจดจำได้ง่าย และจะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันตลอดไปในวันข้างหน้า

๓. ปัญหาต่าง ๆ ในการเรียนการสอน

๓.๑ ด้านการเรียนการสอนในเวลาปกติ

ผลของการวิจัยพบว่าครูผู้สอนวิชาพลศึกษาประสบปัญหาในระดับมาก เรื่องขาดแคลนแหล่งวิชาที่ใช้ค้นคว้า และขาดเงินสนับสนุนในการจัดกิจกรรมพลศึกษาเป็นพิเศษ ส่วนปัญหาในเรื่องอื่น ๆ ของการเรียนการสอน ครูผู้สอนประสบปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ผู้บริหารส่วนใหญ่ประสบปัญหาในระดับน้อยที่สุดทุกเรื่อง

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า เนื่องจากผู้บริหารส่วนใหญ่ไม่ได้ทำการสอนหน้าที่ของผู้บริหารในโรงเรียนอนุบาลนั้นคือ บริหารกิจการของโรงเรียนเพียงอย่างเดียว ซึ่งจากการที่ผู้บริหารมิได้เป็นผู้สอน ทำให้มองไม่เห็นปัญหาที่ครูผู้สอนประสบอยู่ในระดับประจำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียนระดับอนุบาลนี้ ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นของเอกชน การดำเนินกิจการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนจึงมักเป็นแบบธุรกิจ ไม่เหมือนกับโรงเรียนอนุบาลของรัฐที่มุ่งให้การอบรมดูแลนักเรียนมากกว่าธุรกิจ สุกลักษณ์ วสันตวิวงศ์ ได้ทำการวิจัยไว้เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๔ พบว่า "โรงเรียนระดับอนุบาล ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นของเอกชนมากกว่าของรัฐ"^๑ การมองปัญหาของผู้บริหารกับครูผู้สอนจึงแตกต่างกันออกไปจากเหตุผลดังกล่าว

^๑สุกลักษณ์ วสันตวิวงศ์, "การเปรียบเทียบการจัดและดำเนินงานระหว่างโรงเรียนอนุบาลของเอกชน และโรงเรียนอนุบาลของรัฐ," หน้า ๘๖.

จาก เหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ครูผู้สอนส่วนใหญ่จึงประสบปัญหามากกว่าผู้บริหาร และผู้บริหารจึงประสบปัญหาในเรื่องการเรียนการสอนอยู่ในระดับน้อยที่สุดทุกอย่าง ทางแก้ปัญหานี้ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะว่า ควรมีการอบรมสัมมนาครูผู้สอนและผู้บริหารร่วมกันในหัวข้อปัญหาในการเรียนการสอนของโรงเรียนอนุบาล จะช่วยให้ผู้บริหารรับรู้ปัญหาที่ครูผู้สอนประสบอยู่ อันอาจจะทำให้ผู้บริหารหาแนวทางในการแก้ไขขึ้นบ้างได้

๓.๒ ด้านอุปกรณ์สถานที่

ผลของการวิจัยพบว่าครูผู้สอนวิชาพลศึกษาประสบปัญหาระดับมากในเรื่องอุปกรณ์การสอนไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน บุคลากรทางพลศึกษาไม่มีวุฒิทางพลศึกษาและขาดการนิเทศจากศึกษานิเทศก์ ส่วนในหัวข้ออื่น ๆ ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาประสบปัญหาในระดับน้อย

ผู้บริหารส่วนใหญ่ประสบปัญหาระดับน้อยที่สุดทุกเรื่อง

เนื่องจากโรงเรียนอนุบาลของเอกชน และโรงเรียนอนุบาลของรัฐมีจุดมุ่งหมายในการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน ปัญหาในเรื่องอุปกรณ์การสอนทางพลศึกษาจึงอาจจะแตกต่างกันไปด้วย ศุภลักษณ์ วสันตวิวงศ์ ได้ทำการวิจัยไว้และพบว่า "โรงเรียนอนุบาลของเอกชนมุ่งเตรียมทักษะด้านคณิตศาสตร์ และทักษะทางภาษา มากกว่าทักษะทางด้านร่างกาย แต่โรงเรียนอนุบาลของรัฐมุ่งเตรียมทักษะด้านร่างกาย มากกว่าทักษะทางคณิตศาสตร์ และภาษา"^๑ และจากการสอบถามครูผู้สอนในโรงเรียนอนุบาลเอกชนจากการไปเก็บแบบสอบถามของผู้วิจัยทราบว่า ผู้ปกครองเด็กส่วนใหญ่ต้องการให้เด็กอ่านออกเขียนได้ และบวกเลขให้เก่งเท่านั้น ด้านร่างกายผู้ปกครองไม่สนใจว่าจะพัฒนาไปอย่างไร ปล่อยให้เป็นเรื่องของธรรมชาติมากกว่า

^๑ศุภลักษณ์ วสันตวิวงศ์, "การเปรียบเทียบการจัดและดำเนินงานระหว่างโรงเรียนอนุบาลของเอกชน และโรงเรียนอนุบาลของรัฐ," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์ ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๕), หน้า ๔๐.

๓.๓ ด้านบุคลากร

ผลของการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาประสบปัญหาในระดับมาก เรื่อง บุคลากรทางพลศึกษามีจำนวนไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน บุคลากรทางพลศึกษาไม่มีวุฒิพลศึกษา และขาดการนิเทศจากศึกษานิเทศก์ ในเรื่องอื่น ๆ นั้นครูผู้สอนประสบปัญหาในระดับน้อย

ผู้บริหารส่วนใหญ่ประสบปัญหาด้านบุคลากรโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยมีความคิดว่า เหตุที่ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในระดับชั้นอนุบาลประสบปัญหาเรื่องบุคลากรเพราะว่า จากผลของการวิจัยในครั้งนี้ทำให้ทราบว่า บุคลากรที่สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนอนุบาลส่วนใหญ่อยู่นั้น เป็นครูประจำชั้นซึ่งไม่มีวุฒิหรือความรู้ทางวิชาพลศึกษาเลย และเนื่องจากไม่มีความรู้ทางพลศึกษา จึงต้องการพลศึกษานิเทศก์ให้การนิเทศ แต่จากผลการวิจัยของผู้วิจัยเองในครั้งนี้ทราบว่า ไม่เคยได้รับการนิเทศทางวิชาพลศึกษาเลย ครูผู้สอนจึงประสบปัญหาในเรื่องดังกล่าวอยู่ในระดับมาก

ผู้บริหารนั้นประสบปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุดทุกเรื่อง ผู้วิจัยมีความเห็นว่า เพราะผู้บริหารไม่ได้เป็นผู้ทำการสอน และคุณวุฒิของครูผู้สอนนั้นส่วนใหญ่จะไม่ตรงกับสาขาวิชาที่ทำการสอน จึงประสบปัญหาแตกต่างกันอย่างมาก

๓.๔ ด้านตัวนักเรียน

ผลการวิจัยพบว่าครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ส่วนใหญ่แล้วประสบปัญหาด้านตัวนักเรียนอยู่ในระดับน้อย

ผู้บริหารส่วนใหญ่ประสบปัญหาในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยมีความคิดว่า เนื่องจากเด็กวัยนี้ยังเป็นเด็กที่เล็กมาก พฤติกรรมที่แสดงออกน่ารักน่าเอ็นดู ไม่เป็นพิษเป็นภัยต่อผู้ใด เด็กจะสนุกสนานอยู่กับการเรียนการเล่น

กับเพื่อน ๆ ความคิดนี้สอดคล้องกับจินตนาศ ชื่นบุญ ที่กล่าวว่า "เด็กวัย ๓-๖ ปี จะมีความรักและเชื่อฟังครูประจำชั้นมาก ครูจึงมีอิทธิพลต่อเด็กในการปรับตัวเข้าสู่สมระหว่างชั้นเรียนกับเพื่อน และเป็นช่วงที่เด็กกำลังต้องการมีเพื่อนเล่น"^๑ ปัญหาในเรื่องตัวนักเรียนจึงมีน้อยดังกล่า

๔. ผลของการเปรียบเทียบปัญหาระหว่างครูพลศึกษา กับผู้บริหาร เรื่องปัญหาด้านต่าง ๆ ในการเรียนการสอนในระดับอนุบาล โดยใช้ค่า "ที" (t-test)

ผลของการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาและผู้บริหาร ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเรื่องปัญหาในการเรียนการสอนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ ในแทบทุกรายข้อ ยกเว้นในเรื่องต่อไปนี้ คือ

๔.๑ ด้านการเรียนการสอน มีเรื่องที่ไม่แตกต่างกันคือ

- มีความยากลำบากในการเลือกกิจกรรมเพื่อสอน
- ระยะเวลาในการสอนใน ๑ คาบมีน้อยเกินไป
- จำนวนเด็กในชั้นหนึ่ง ๆ มีมากเกินไป
- ชั่วโมงพลศึกษาไม่อยู่ในช่วงเวลาที่เหมาะสม
- นักเรียนคุยกันไม่ตั้งใจเรียน
- ครูไม่มีความรู้ความเข้าใจในกิจกรรมที่สอน
- เวลาเรียนในแต่ละคาบมีมากเกินไป
- ครูขาดความรู้ในการประเมินผลทางพลศึกษา
- ไม่มีความมั่นใจว่าจะมีความรู้ดีพอที่จะสอนเด็ก

๔.๒ ด้านอุปกรณ์สถานที่ เรื่องที่ไม่แตกต่างกันคือ

- สถานที่ฝึกกิจกรรมกลางแจ้งยังไม่เพียงพอและเหมาะสม

^๑จินตนาศ ชื่นบุญ, จิตวิทยาเด็ก, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การขยายและการซื้อแห่งประเทศไทย, ๒๕๑๔), หน้า ๓๔.

๔.๓ ด้านบุคลากร เรื่องที่ไม่แตกต่างกันคือ

- ครูอื่น ๆ มักขอชั่วโมงพลศึกษาไปทำกิจกรรมอื่น

๔.๔ ด้านตัวนักเรียน

- นักเรียนมักจะขาดเรียนชั่วโมงพลศึกษา

ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า เนื่องจากเหตุผลเดียวกันกับที่กล่าวมาแล้วข้างต้นคือผู้บริหารส่วนใหญ่ไม่ได้ทำการสอน จึงประสบปัญหาแตกต่างไปจากครูผู้สอน ผลของการเปรียบเทียบปัญหาด้วยค่า "ที" (t-test) ของทั้ง ๒ กลุ่ม ส่วนใหญ่จึงแตกต่างกันดังกล่าว

๕. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของครูพลศึกษาและผู้บริหารในการจัดกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียนอนุบาล

ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาและผู้บริหารได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่ากิจกรรมพลศึกษาที่น่าจะจัดให้เด็กอนุบาลคือ กิจกรรมที่ส่งเสริมการเจริญเติบโตตามพัฒนาการของเด็ก หักชะทางการเคลื่อนไหวร่างกายเบื้องต้น และพัฒนาการด้านสังคม

เด็กควรมีอายุระหว่าง ๓-๖ ปี จัดให้เรียนห้องละประมาณ ๒๐-๓๐ คน สัปดาห์หนึ่ง ๆ ให้เรียนวิชาพลศึกษา ๓ คาบ ๆ ละ ๒๐-๓๐ นาที ตามความสนใจของเด็ก ควรปรับปรุงเรื่องอุปกรณ์การสอน สถานที่ บุคลากร และกิจกรรมที่สอนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และเสนอแนะว่าควรจะให้เด็กทุกคนเรียนชั้นอนุบาลก่อนจะเข้าเรียนชั้นประถมศึกษา โดยให้มีหลักสูตรการอนุบาลแห่งชาติขึ้นมา

คุณลักษณะของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในระดับชั้นอนุบาลนั้น เสนอแนะว่า ควรมีพื้นความรู้ทางพลศึกษา หรืออนุบาล คุณวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่า รู้เรื่องจิตวิทยาเด็ก อย่างดี รักเด็ก และอารมณ์ดี และทั้งผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาพลศึกษาต้องการเข้ารับการอบรมทางการสอนพลศึกษาสำหรับเด็กอนุบาล

จากผลการวิจัยที่ออกมาดังกล่าว ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าที่ผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาพลศึกษา เสนอแนะมานั้น เป็นสิ่งที่ควรยึดเป็นแนวทางในการปฏิบัติ และหากว่าเราสามารถนำไปปฏิบัติได้ครบทุกอย่างตามข้อ เสนอแนะดังกล่าว การให้การศึกษาแก่เด็กอนุบาลจะยิ่งสมบูรณ์ขึ้น เด็กทุกคนก็จะเข้าเรียนในชั้นประถมศึกษาจะมีความพร้อมที่จะเรียน ทำให้มีความสะดวกต่อการเรียนการสอนในชั้นประถมศึกษายิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

๑. จัดให้มีการอบรมวิธีการสอนวิชาพลศึกษาโดยเฉพาะ แก่ครูที่ทำหน้าที่สอนวิชาพลศึกษาในชั้นอนุบาล โดยให้เน้น เรื่องกิจกรรมที่มุ่งส่งเสริมการพัฒนาทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ในการอบรมควรมีการแบ่งกลุ่มย่อยสลับกันถึง เรื่องกิจกรรมพลศึกษาที่ควรจัดให้แก่เด็กวัยนี้มีลักษณะอย่างไร ทั้งนี้ให้คำนึงถึงความต้องการตามธรรมชาติของเด็ก เป็นสำคัญ
๒. จัดให้มีครูผู้สอนวิชาพลศึกษาทำหน้าที่สอนกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียนอนุบาล โดยเฉพาะอย่างน้อยให้มี ๑ คนในแต่ละโรงเรียน
๓. ควรจัดหาอุปกรณ์การสอนให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน โดยกำหนดให้โรงเรียนอนุบาลมีอุปกรณ์กีฬา เป็นมาตรฐานเดียวกัน
๔. การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาควรให้แต่งกายชุดพลศึกษา เพื่อสะดวกในการเคลื่อนไหว เป็นการป้องกันโรคทางผิวหนังต่าง ๆ ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นได้จากเหงื่อไหล และความสกปรกของร่างกาย
๕. มีการประชุมสัมมนาร่วมกัน เรื่องการจัดกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียนอนุบาล ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนอนุบาล เช่น คณะกรรมการการศึกษาเอกชน สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ กรมพลศึกษา และเชิญผู้ที่มีความรู้ความสามารถทางพลศึกษาเข้าร่วมประชุมสัมมนาด้วย อย่างน้อยควรเป็นปีละ ๑ ครั้ง
๖. หน่วยศึกษานิเทศก์ทางพลศึกษา ควรเข้าไปช่วยเหลือในการอบรมการสอนพลศึกษาในระดับชั้นเด็กเล็ก หรือจัดทำคู่มือการสอนเพื่อเป็นแนวทางแก่ครูประจำชั้นที่จะนำไปสอนเด็ก

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

๑. ศึกษากิจกรรมพลศึกษาที่เหมาะสมสำหรับเด็กอนุบาล
๒. ทำการศึกษาริวิจัย เปรียบเทียบปัญหาการจัดกิจกรรมพลศึกษาระหว่างโรงเรียนอนุบาลของเอกชนกับโรงเรียนอนุบาลของรัฐ